

daktionsændringer. — Ændringsforslag Nr. 8 indeholder en Realitet. Der staar i § 11: „Der opføres paa Kingshill paa St. Croix en Kaserne“, og Udvalget foreslaar nu, at der derefter indskydes „Kongshøj Kaserne“. Der skal eksistere et Sagn i Vestindien om, at det er det virkelige Navn paa Stedet, og under alle Omstændigheder er der jo ingen Grund til paa en dansk Ø ikke at bruge en dansk Benævnelse om den Kaserne, hvor Gendarmerikorpsset bor.

Endelig skal jeg indstille Forslag til Lov om Bestyrelsen af St. Thomas Havn til uforandret Vedtagelse. Ærede Medlemmer ville erindre, at under 1ste Behandling af denne Sag kom Ønsket om at skaffe forøgede Indtægter til St. Thomas Havn stærkt frem, og der har ogsaa i Udvalget gjort sig Bestræbelser gældende for at sikre den, der jo er en Livsbetingelse for Øen, en saadan økonomisk Stilling, at en virkelig grundig Forbedring af den kunde blive mulig. Naar man dog ikke i dette Øjeblik stiller Ændringsforslag i saa Henseende, er det, fordi der ved det af den højtærede Minister fremsatte Forslag til Lov om Ændringer i Lov om et Lotteri paa St. Thomas vil opnaas et saadant Tilskud til Havnen, at man, navnlig under Hensyn til en Udtalelse, den højtærede Minister fremkom med ved Forelæggelsen, mener at kunne være sikker paa, at den vil kunne sættes i en tidsvarende Stand.

Jeg skal altsaa anbefale disse Lovforslag med de af Udvalget stillede Ændringer til Tingets Vedtagelse. Naar Forslagene blive til Lov, vil jo den Ramme, som for Fremtiden skal gælde for Forholdet mellem Vestindien og Moderlandet, være færdig, og jeg ser ikke rettere, end at alle maa være tilfredse med den Maade, hvorpaa den er ordnet. Man maa saa kun ønske, at det maa lykkes gennem Foranstaltninger paa Øerne selv at bringe dem saaledes frem, at Livet der kan blive lykkeligere, end det har været i den senere Aarrække.

P. G. C. Jensen: Paa det Mindretals Vegne, der har stillet Ændringsforslag Nr. 1 og 2 til Forslag til Lov om Ændringer i Kolonialloven, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Det første Ændringsforslag gaar ud paa en Forandring i Koloniallovens § 18, der indeholder Betingelserne for Udøvelsen af Valgret paa de vestindiske Øer. De derom gældende Regler lyde for Øjeblikket

— foruden paa at vedkommende skal opfylde adskillige andre Betingelser — paa, at han enten skal have Indfødsret eller have opholdt sig i 5 Aar paa Øerne. Det er jo en noget mærkelig Bestemmelse, en Bestemmelse, som afviger fra, hvad vi kende her i Danmark, hvor man jo ikke ved at opholde sig en vis Tid kan erhverve Valgret, medmindre man faar Indfødsret. Det Spørgsmaal er nu opstaaet, om det er rigtigt i Vestindien at bevare en Regel om, at man kan opnaa Valgret alene gennem et femaarigt Ophold. Jeg tror, de allerfleste ere enige om, at det er ikke heldigt at anerkende en saadan paa det blotte Ophold begrundet Valgret, og der blev da ogsaa i Folketinget fra samme Side, hvortil jeg hører, stillet et Ændringsforslag, som gik ud paa, at Valgret herefter kun skulde tilkomme dem, der havde Indfødsret, eller som ved denne Lovs Ikrafttræden i 5 Aar havde været bosatte paa de dansk-vestindiske Øer, hvorved man altsaa opretholdt allerede erhvervede Rettigheder. Man vilde ikke berøve nogen, som den Dag, da Loven traadte i Kraft, havde erhvervet Valgret ved 5 Aars Ophold, denne Ret, men paa den anden Side vilde man heller ikke indrømme, at nogen fremtidig ved Ophold skulde kunne erhverve Valgret. Dette Forslag blev forkastet, men saa vidt jeg har forstaaet af Forhandlingen og ogsaa af Betænkningen, var der egentlig i Folketinget mange, der havde en vis Lyst til at gennemføre den Regel, som gælder her i Landet, og hvorefter Indfødsret alene er det afgørende. Vi ere nu ikke vendte tilbage til det Forslag, som blev forkastet i Folketinget, af den nærliggende Grund, at Folketinget muligvis ikke vilde forandre Anskuelse, fordi vi stillede Forslaget op igen. Det gjaldt altsaa om at finde paa et andet Forslag, som gik i samme Retning, men som dog kunde ventes at ville tilfredsstille Folketinget, og det er et saadant Forslag, som er opstillet under Nr. 1. Det gaar ud paa ikke blot at bevare de vel erhvervede Rettigheder for dem, som i dette Øjeblik — jeg tænker paa det Øjeblik, Loven træder i Kraft — have Valgret, men ogsaa for dem, som uden at opfylde denne Betingelse nu ere bosatte paa Øerne, naar de fortsætte deres Ophold der, indtil det har været i 5 Aar. Ærede Medlemmer ville se, at de Personer, som udelukkes fra at erhverve Valgret ved dette Forslag, alene ere saadanne, der for Øjeblikket ikke bo paa Øerne. Vi udelukke i Virkeligheden ikke andre end fremmede, som vi dog ikke have mindste